

РЕШЕНИЕ

№ 4291

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4338** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 05. 03. 2013 г. по НАХД № 13402 / 2012 г., Софийски районен съд, НО, 8 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 30089 / 19. 06. 2012 г., издадено от началник „АНД”, отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на К. Б. В., е наложена глоба в размер на 20 лв., на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и наложена глоба в размер на 100 лв. и един месец лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощника на К. В., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се явява лично, като поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Подробни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства

по делото показанията на свидетелите Ц. и Н. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че на 21. 05. 2012 г., около 17.45 часа, в [населено място], по бул. С. от [улица], към [улица] и срещу МОЛ С., жалбоподателя В. управлявал лек автомобил „Хюндай” с ДК [рег.номер на МПС] и поради недостатъчен контрол върху автомобила си, реализирал ПТП с лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС], след което напуснал мястото на ПТП. След пристигането на контролните органи, била изготвена докладна записка, скица на произшествието, подписана от втория участник в ПТП-то и декларация от същия относно обстоятелствата при които е станало произшествието.

На 05. 06. 2012 г. били снети обяснения на В. и съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен на същата дата на нарушителя срещу подпис.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 30089 / 19. 06. 2012 г., от началник „АНД” - отдел „Пътна полиция” – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът счита, че неоснователно в касационната жалба се посочва, че районния съд е следвало по свой почин да събира доказателства за доказване на нарушението, както и че се е доверил единствено на свидетелските показания на другия участник във възникналото ПТП.

По делото са били призовани и съответно разпитани освен другия участник в ПТП-то, така също и актосъставителя, който е потвърдил констатациите в акта. В същото време, макар и жалбоподателя да е бил представляван от адвокат, не са направени доказателствени искания за разпит на други свидетели, поради което доводите, че съдът е дал вяра единствено на свидетелите на другата страна, са неоснователни.

В случай, че страната е смятала, че за установяване на определени обстоятелства е било необходимо събирането на допълнителни доказателства, за установяване механизма на извършеното нарушение, задължение на тази страна е било да ги ангажира.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. От страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта.

Видно от саморъчно дадените обяснения от страна на жалбоподателя, при съставяне на АУАН, същия не оспорва, че е причинил ПТП, но възразява че не бил разбрал за стореното иначе щял да остане да изчака органите на реда. В същото време, видно от показанията на свидетелката Ц., същата сочи, че водача на другия автомобил очевидно е разбрал за произшествието, тъй като и махнал с ръка, но продължил пътя си.

В случая правилно районния съд е обосновал решението си при така установената от него фактическа обстановка, като настоящата касационна инстанция споделя изводите на районния съд, че в конкретния случай е налице пълно сходство между словесното и

правното основание за налагане на наказание, като не са налице нередовности на акта и на издаденото НП.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила, в оспорената част.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 05. 03. 2013 г. по НАХД № 13402 / 2012 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 8 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.